

Kapitel 11

11. Kystplan, konklusion

Slagelse kommunes kystzone rummer ca. 50 kystbeskyttelsesproblemområder.

Den løbende diskussion om og erkendelse af, at vandspejlet generelt vil stige, vil betyde at problemerne i kystzonen langsomt forværres.

Der vil kunne forventes: både større højvande, større bølger og mere regn.

Mange eksisterende konstruktioner vil være for svage. Diger må forhøjes, nyanlægges og stenkastninger må forstærkes og udbygges. Omkostningerne er, samlet set store og en nærmere afvejning af risiko og økonomi kan medføre en projektminimering med indkalkulerede risici, alt efter en detailundersøgelse af de enkelte delområder.

Al digesikring og skræntfodsbeskyttelse m.v., er som udgangspunkt, et rent privat anliggende. Slagelse kommune er via Kystbeskyttelsesloven pligtig at styre og administrere sager hvor de enkelte beboergrupper ikke kan enes om projektet og dets betaling.

Slagelse kommune vil ikke kunne tvinges til at betale til disse private projekter, dog kun såfremt kommunen indgår som almindelig ejer af ejendom eller har andre særinteresser i området.

Slagelse kommune har sammen med Miljøcenteret og Kystdirektoratet naturbeskyttelseslovens myndighed. Dette kan medføre at der stedvist ikke kan gives tilladelse til ønskede private sikringstiltag, ligesom at ulovligt opførte anlæg kan kræves fjernet.

Nærværende *kystplan* vil udmunde i fem hovedspørgsmål:

- Bør beredskabsplanen revideres? Svaret er ja. Der vil fysisk hengå flere år, før selv på trængende nødvendige inddigninger måtte kunne være realiserede.
- Bør Slagelse kommune iværksætte sikringstiltag for visse lavtliggende områder (klasse 4) hvor risiko for menneskeliv kan tænkes under ekstremt højvande? De truede byområder i Korsør, Halsskov og Skælskør bør tillægges førsteprioritet.

Sommerhusområder i risikoklasse 4 bør informeres via beredskabsplan og/eller overvejes tilskrevet om det aktuelle risikoniveau.

- Bør Slagelse kommune, på sigt, søge samtlige eksisterende kystanlæg registreret? Opførelse af kystbeskyttelse uden tilladelse bør anmeldes til Kystdirektoratet.
- Bør nærværende *kystplan* dele heraf, udlagt på Internettet, være tilstrækkeligt information for de truede potentielle berørte områder?
- Vil Slagelse kommune involvere sig yderligere i renovering, forskønnelse, fjernelse eller ombygning af visse strækninger og indgå mere aktivt, ifald der ikke skulle være tilstrækkeligt privat interesse for at sikre de enkelte delområder?

Disse overordnede spørgsmål vil indgå i den fremtidige politiske behandling af området kystbeskyttelse i Slagelse Kommune.

Bilag 1, Myndighederne, en oversigt

Kystdirektoratet	Lokalkommunen	Emne
<p>VVM myndighed på søterritoriet</p> <p>Kystbeskyttelsesplan behandles efter Lov nr. 809 af 22. august 2005</p>	<p>VVM myndighed for anlæg på landarealet.</p> <p>Kystbeskyttelsesplan på land behandles efter bek. nr. 1335 af 6. december 2006</p>	<p>Vurdering af virkning på miljøet, VVM</p>
	<p>Naturbeskyttelsesloven § 3 dispensation ved én ejendom</p> <p>Naturbeskyttelsesloven § 22 adgang langs stranden</p> <p>Lokale forhold</p> <ul style="list-style-type: none"> - oprydning - naboforhold - anlæggets udseende <p>Natura 2000 bekendtgørelse</p> <ul style="list-style-type: none"> - vedlægges kommunen screening for VVM 	<p>Hvilke hørings-svar skal gives?</p>
<p>Kystbeskyttelsesloven § 1:</p> <ul style="list-style-type: none"> - behov for beskyttelse - økonomi (gl. huse?) - teknisk / miljømæssig kvalitet - kystlandskabets bevarelse - naturens fri udfoldelse - rekreativ udnyttelse - kystadgangen - andre særlige forhold <p>(Uanset ejers mening om behov for erosionssikring da vil ovenstående ofte umuliggøre en tilladelse til kystbeskyttelse).</p>		<p>Praktisk accept</p>

Bilag 2. Materiale til hjemmeside

Lov om kystbeskyttelse, baggrund og hovedpunkter

Indholdsfortegnelse:

- 2.0 Oversigt
- 2.1 Hvad er kystbeskyttelse
- 2.2 Myndighedsforhold
- 2.3 Historisk udvikling
- 2.4 Betalingsprincipper
- 2.6 Forundersøgelse og projekt
- 2.7 Mere tilgængelig viden

2.0 Oversigt

Afsnittet handler om baggrunden for lovgivningen og hovedpunkterne i denne herunder princippet om at ejer selv betaler for at nedbringe egen risiko.

Der henvises til Kystdirektoratets hjemmeside for detaljer om lovgivningen, mulighed for tilskud etc. Med hensyn til Slagelse kommunes politik henvises til administrationsgrundlaget for kystbeskyttelsesloven på kommunens hjemmeside.

2.1 Hvad er kystbeskyttelse?

Vind og vejr påvirker vores omgivelser. Kysterne bliver udsat for slid fra strøm og bølger. Kystskrænter og gamle høfder undermineres ved erosion. Ved disse processer flyttes rundt på store mængder materiale.

Man kan ønske at dæmpe naturkræfterne for at reducere sliddet på kyster med megen bebyggelse. Højere vandstand og hyppigere storme giver øget risiko for oversvømmelse.

Kystbeskyttelse for at modvirke naturbetinget fjernelse af land kan bestå i:

- at forstærke kysten (skræntfodsbeskyttelse)
- at dæmpe materialevandring eller bølgeslag (høfder, bølgebrydere)
- at tilføre materialer ude fra (strandfodring).

Kystbeskyttelse mod oversvømmelse vil normalt bestå i:

- at udføre højvandsdiger og
- at hindre tilløb af vand bagfra hidrørende fra ledningsanlæg eller åer.

Et konkret kystanlæg kan være en kombination af disse. Ethvert anlæg skal vedligeholdes. Ved nyanlæg stilles normalt krav til ejer om konstant, fremtidig vedligeholdelse.

2.2 Myndighedsforhold

Alle anlæg på søterritoriet, herunder kystanlæg, kræver tilladelse fra Staten. Myndigheden er Kystdirektoratet under Transportministeriet under henvisning til statens højhedsret over søterritoriet. Det sker på baggrund af § 16 og § 1a i lov om kystbeskyttelse.

§ 1 i lov om kystbeskyttelse beskriver tingene således:

"Formålet med kystbeskyttelse er at beskytte mennesker mod oversvømmelser samt ejendom mod oversvømmelser og nedbrydning fra havet, fjorde eller andre dele af søterritoriet. Dette formål varetages ved en afvejning af følgende hensyn:

- 1) Behovet for kystbeskyttelse
- 2) Økonomiske hensyn
- 3) Kystbeskyttelsesforanstaltningens tekniske og miljømæssige kvalitet
- 4) Kystlandskabets bevarelse og genopretning
- 5) Naturens frie udfoldelse

- 6) Rekreativ udnyttelse af kysten
- 7) Sikring af den eksisterende adgang til kysten
- 8) Andre forhold af væsentlig betydning for kystbeskyttelse".

Grundejeren må overveje om man kan og skal lave kystbeskyttelse, også økonomisk set. Der skal foretages andre former for afvejning hos Kystdirektoratet og de myndigheder, der varetager de oven for nævnte hensyn. Disse andre myndigheder kan være:

- Statens Miljøcentre, der varetager strandbeskyttelsen gennem naturbeskyttelseslovens § 15.
- Kommunen, der varetager beskyttede naturtyper, Natura 2000, fredninger og offentlighedens adgang langs kysten gennem naturbeskyttelsesloven. Kommunen er også planmyndighed.
- Skov- og Naturstyrelsen, der varetager rekreative interesser,
- Farvandsvæsen, Fiskeriinspektion m.fl. der varetager andre hensyn.
- Kulturarvsstyrelsen der varetager bevaringsmæssige hensyn.

Normalt er det en kreds af borgere, der tager initiativ et til en sag.

Kan enighed blandt lodsejerne opnås da styrer lodsejerne selv alle aftaler om betaling af anlægsudgifter, drift og vedligeholdelse. Kan enighed ikke opnås, da bestemmer kystbeskyttelsesloven at kommunen skal være proces – myndighed. Kommunen kan herefter gennemføre en kystbeskyttelsessag via lovens såkaldte § 1 sag. Loven giver kommunen ret til, om fornødent, at gennemtvinge en given kystbeskyttelse. Loven medfører at alle der nyder gavn af kystbeskyttelsen – også skal betale til arbejdets gennemførelse, drift og vedligeholdelse.

Hovedmyndigheden for sager om kystbeskyttelse er Kystdirektoratet. Behandling af klager sker i Transportministeriet.

2.3 Historisk udvikling

Den første lov om kystbeskyttelse er fra 1874, idet der i 1872 var et voldsomt højvande i Østersøen.

Nuværende lov er fra 1988, hvor amterne overtog rollen som proces – myndighed fra Landværnskommissionerne. Kommunalreformen fra 2007 betød, at amternes rolle som proces – myndighed overgik til kommunerne.

Det bærende princip i loven er, at ethvert anlæg skal betales af dem, som har gavn af anlægget, forudsat det kan ske uden at tilsidesætte de hensyn, der er oplyst i lovens § 1.

De berørte myndigheder varetager de forskellige hensyn i forbindelse med høring om de ansøgninger, der fremsendes til Kystdirektoratet. Der er offentlige naturinteresser på Danmarks kyster. Derfor kan myndighedens sags – afvejning føre til, at kystbeskyttelse nægtes.

Myndighedernes vurdering vil basere sig på følgende:

- Kystbeskyttelse skal være nødvendig, således at værdier er truede inden for 25 år.
- Naturbeskyttelse, herunder hensynet til den fri kystdynamik, skal have høj prioritet.
- Ingen kystbeskyttelse mod erosion af åbent land.
- Unødvendige anlæg skal fjernes og
- nødvendige anlæg skal tilpasses omgivelserne.

(www.kyst.dk – tilladelse til kystbeskyttelse).

2.4 Udgifter til kystbeskyttelse

Det ligger til grund for lovgivningen, at de, der får gavn af foranstaltningen, også skal betale for anlæg og vedligehold. Ejerne skal selv betale for, at skader minimeres eller forebygges. Det kan sammenlignes med at tegne en husforsikring.

Hvis der er uenighed i kredsen af ejere er det nødvendigt at behandle sagen efter reglerne i lovens § 1A, hvor kommunen går ind som proces – myndighed. Her handler det om at finde en løsning, der er teknisk og økonomisk generelt acceptabel, idet fordelingen af bidragene skal godkendes endeligt af et politisk sammensat udvalg under kommunalbestyrelsen.

Procesmyndigheden kan bistå med at finde en teknisk og fordelingsmæssig løsning, herunder udarbejde vedtægter for kystlaget. Kommunen skal som hovedregel kun indgå med et økonomisk bidrag, der svarer til ejerskabet af de kommunale ejendomme, der kan have gavn af anlægget.

Kystdirektoratet vil i tilladelsen forlange en tinglyst deklARATION, der forpligter nuværende og fremtidige ejere til at vedligeholde anlægget i samme stand, som der er ansøgt om. Ved anlæg, gennemført efter § 1a skal der dannes et kystlag. Vedtægterne skal tinglyses. Som offentlig sag under kystloven er der medlems – og bidragspligt.

Der kan være statslige puljer med mulighed for tilskud til en række forskellige formål. Tilskudsbeløbene har, indtil dato, ikke udgjort væsentlige dele af anlægssummen.

2.5 Betalingsprincipper

Er lodsejerne enige om anlægget og dets betaling da sørger lodsejerkredsen selv for de indbyrdes juridiske bindende aftaler.

Er der ikke enighed – og skal sagen gennemføres uden kystbeskyttelsen, da skal der opstilles en partsfordeling. Partsfordelingen bestemmer præcist hvad den enkelte bidragsyder skal betale.

Der er ikke faste regler for, hvordan man fordeler udgifterne i en sag om kystbeskyttelse. Der skal netop foretages en konkret vurdering fra sag til sag.

Fastlæggelse af sikringskoten skal ske på baggrund af et realistisk skøn, som der er gjort nærmere rede for i senere afsnit.

Lavtliggende boliger kan blive oversvømmet ved højvande og skal derfor bidrage til anlæg og vedligehold af et dige.

Hvis en gruppe ejendomme, der i dag ligger bag diger, som de ikke hidtil har betalt bidrag til, ønsker bedre beskyttelse mod højvande, vil en forhøjelse af det nuværende dige betyde, at disse ejendomme fremover skal bidrage, eftersom de opnår en større sikkerhed end før.

Ved beregning af bidrag kan man skelne imellem huse, der får vand ind på stuegulvet og / eller store skader på konstruktionen, og huse, der alene får saltvand ind på grunden.

Ved truende erosion kan man lægge vægt på nærheden til kysten eller på ejendommenes værdi. Ved trusler om oversvømmelse kan man lægge vægt på risikoen for skader på bygninger, på ejendomsværdi samt på omfang af skader på ubebyggede arealer.

Det er umuligt at udarbejde en partsfordeling der er 100 % retfærdig. Lodsejerkredsen må derfor forhandle partsfordelingen så længe at kommunen som procesmyndighed – finder at der er overvejende stemning for projektets gennemførelse. En simpel betalingsmodel er nem at administrere, modsat vil en betalingsmodel der medtager flere forhold kunne opfattes mere retfærdig.

Lagets vedtægt skal indeholde regler for hvorledes at fremtidige ændringer i bebyggelsen, eller dennes anvendelse, skal medføre ændringer i partsfordelingen.

2.6 Forundersøgelse og projekt

Privat sag:

For så vidt en, normal mindre, grundejerkreds er *enige* om et projekt og dets betaling, da styrer grundejerkredsen sit projekt.

Herunder beslutter grundejerkredsen hvorvidt der skal anvendes rådgiver og hvorledes entreprenør skal entreres.

Den enige, private grundejerkreds sørger herefter selv for fornøden myndighedsgodkendelse før projektet kan udføres.

Kommunen hjælper således *ikke* med sagen og kan ikke bidrage til løsning af uenigheder om projektet eller dets betaling.

Offentlig sag:

For så vidt en, normalt større, grundejerkreds er *uenige* om projektet og dets betaling da bør grundejerkredsen:

- sørge for at organisere sig i en mere veldefineret ansøgerkreds, f.eks. som "Dige-lag under stiftelse"

Dette lags bestyrelse eller styregruppe tager sig nu af sagsforløbet, - herunder henvendelse og dialog med kommunen som proces – myndighed.

De involverede ejendomme vil have en interesse i at få forholdene undersøgt og vil normalt selv tage initiativ til at få iværksat nærmere undersøgelser. Kommunen kan også tage initiativet for at få processen i gang. Et kommunalt initiativ betyder imidlertid ikke, at kommunen af den grund skal betale en større del af udgifterne.

Det er vigtigt at vide, hvilke ejendomme, der indgår i sagen, bl.a. ud fra tilgængelige kort. Hvis der er eksisterende kyst – anlæg på kysten, bør det indledningsvis undersøges, om disse anlæg er lovlige eller anvendelige. Det handler herefter om at få foretaget en foreløbig, uvildig vurdering af de tekniske muligheder for kystbeskyttelse og en overslagspris.

Det er de ejendomsjere der opnår gavn af kystbeskyttelsen, der skal betale for at blive beskyttet mod oversvømmelse eller erosion. De skal også betale for de nødvendige forundersøgelser, projekt, møder etc. Disse udgifter lægges oven i anlægsudgiften og betales således af de implicerede i sagen via partsfordelingen.

Loven er opbygget således, at man arbejder sig fremad i processen, trin for trin, hele tiden i et samarbejde mellem lodsejere, rådgiver, Kystdirektoratet og evt. kommunen.

I de af kommunens ledede kap. 1 sager skal kommunen ved sagens start:

- undersøge hvorvidt forprojektet kan samle overvejende tilslutning blandt lodsejerne.
- undersøge (via Kystdirektoratet) hvorvidt sagen overhovedet kan tænkes gennemført.

Kommunen kan allerede på dette indledende stadie bestemme at sagen skal stoppe. For så vidt om sagen kan fortsætte, da skal kommunen afholde et lovbealet og afgørende Kap. 1 sags møde.

På mødet, hvortil alle lodsejere er indvarslet, da afgøres det om der er overvejende flertal for sagens gennemførelse.

Er der ikke det, kan kommunen bestemme at sagen skal stoppe.

Er der enighed da gennemføres en detailprojektering og arbejdet udbydes i licitation. Da arbejdet skal udbydes i licitation da én lodsejer ellers ville kunne påklage sagen.

Der kræves i de offentlige § 1a-sager dannet et kystlag, laget bliver den bærende organisation for anlæg og drift af kystbeskyttelsen.

Lagets vedtægter, herunder partsfordelingen, tinglyses på de berørte ejendomme. De berørte ejere skal være medlem af og bidragyder til et kystlag, dannet efter reglerne i lov om kystbeskyttelse. Kommunen er tilsynsmyndighed for kystlaget og kan på lagets vegne opkræve bidrag til anlæg og vedligehold over ejendomsskatten efter den fordelingsnøgle, der er indarbejdet i vedtægten.

Kommunen kan i de offentlige § 1 sager således tvinge enkelte grundejere ind i fællesskabet og til at betale bestemte beløb. Kommunen kan beslutte at lægge penge ud for et kystlag, kautionere for lån osv.

2.7 Mere tilgængelig viden?

Slagelse kommune har udarbejdet et administrationsgrundlag for lov om kystbeskyttelse, som kan findes på kommunens hjemmeside. Der er her gjort nærmere rede for sagsbehandlingen. www.slagelse.dk

Lovgrundlaget og generelle oplysninger om kystbeskyttelse kan findes på Kystdirektorats hjemmeside: www.kyst.dk

Kystdirektoratet forventer at der foreligger en ny vejledning om lov om kystbeskyttelse medio 2009.

Oplysninger om sikring af huse mod stormflod, erstatningspraksis og Stormrådets virksomhed i øvrigt kan findes på hjemmesiden: <http://www.stormraadet.dk>